

ویژگی های مربی

پرورش خصال ارزنده انسان چون غیرت ، راست گویی، صدق ، صفا و جوانمردی و پهلوانی از ویژگی های ورزش به شمار می رود. پهلوانی مبارزه با نفس است و آرزومند کسب رضای حق تعالی ، کسانی که در این عرصه قدم می گذارند باید بخش قابل توجی از خصال را صاحب باشند. نمی توان ادعای ورزشی بودن کرد ولی اثری از صداقت و جوانمردی در وجود نباشد.

کسانی که در ورزش عنوان مقدس و قابل احترامی چون مربی را یدک می کشند باید از ویژگی های خاص بهره مند باشند. مربی مهم ترین مهره جامعه ورزش به شمار می رود. مربی است که می تواند دریچه های رشد استعداد های آینده سازان را بگشاید و یا آنها را بسته نگاه دارد. مربی وظیفه مهم و قابل توجه پرورش استعداد های انسان ها را بر عهده دارد. یک مربی می تواند با درک درست مسؤولیت خود با تربیت صحیح جوانان راه سعادت در پیش بگیرد و یا با عمل نکردن به وظیفه خود راه شقاوت و قهقرا را دنبال نماید.

مربی باید درس محبت و اخلاص به شاگرد بیاموزد. او با تعلیم خود می تواند زمینه محبت و صفای باطن را در جامعه گسترش بدهد. باید بپذیریم و ایمان داشته باشیم که مربی صاحب ادب شاگرد مؤدب پرورش می دهد و مربی بی ادب شاگردی جاهل به جامعه تحویل می دهد. (بر گرفته از نوشته های مرحوم استاد اسدالهی).

مربی باید در ارتقای شناخت ابعاد گوناگون و ارزش های فطری موجودی به نام انسان بکوشد، تا بتواند و بداند بر روی لوح پاک او چه باید بنگارد. تلاش در امر خودسازی از وظایف مربی است.

بررسی گوشه ای از ویژگی های یک مربی صلاحیت دار نشان می دهد آنهایی که در پرورش مربی و انتخاب مربی برای سپردن وظیفه تعلیم و تربیت نقش دارند باید دقت کافی داشته باشند و تلاش بکنند با تنظیم و تصویب مقررات از ورود هر کس که صلاحیت لازم برای قرار گرفتن در این جایگاه را ندارند ممانعت نمایند.

آنهایی که در عرصه های مختلف امتحان خود را داده اند و از حداقل های لازم برای دارا بودن عنوان بزرگی چون مربی بی بهره اند نباید فضا برای خودنمایی را به دست آورند.

ادب یکی از بزرگ ترین عوامل مورد نیاز برای کسانی است که می خواهند روح و جسم جوانان و نوجوانان این مرز و بوم را پرورش بدهند. اگر بی ادب بودن ، حرمت ها را شکستن و کلمات ناشایست و ناروا را بر زبان راندن از معمولی ترین رفتارهای برخی ها باشند

هیچ شک و تردیدی نباید داشت که چنین افرادی استحقاق قرار گرفتن در جایگاه مربی را نخواهند داشت.

مربیان سزاوار، لایق، توانا و کاربلد مربیانی هستند عاشق و بی حاشیه که با تعلیم و تربیت نسل جوان و عمل به وظیفه شب با آرامش سر به بالین می گذارند و جز انجام آنچه که بر عهده گرفته اند به چیز دیگری فکر نمی کنند.

در مقابل کسانی که به حق صاحب ردای مربیگری شده اند هستند کسانی که به ناحق در این قشر برای خود جایی باز کرده و مدعی شده و به نوعی عنوان مربی را غصب کرده اند. کسانی که پایبند به اصول هستند و دوست دارند ورزش محیطی امن باشد رابطه این قبیل افراد نفوذی را با ورزش قطع کنند و بدین وسیله از رشد قارچ گونه بداخلاقی ها در میادین مختلف جلوگیری نمایند.